

Ille é, terrarum certo qui limite Tractus
Tethyos à fluidis prudenter dividit arvis.
Ille é, è limo primum qui finxit Adamum,
Nos et Adamigenas coelestia Regna tuen
Iussit, et erectos ad coelum tollere vultus,
Providus infundens vegetæ rationis acumen:
Is nos, queis meliore Deo sacra corda coherend,
A grege sejunxit calvo rasag' caterva:
Ille é, hæreticas patrio qui limine Aricas
Proscribit, rapidis dans ferre per æquora ventis.
Scilicet ejus ope stat sacra Ecclesia in oris
Nostris: Ejus ope priva et res publica durat,
Durat adhuc solitumq' viget tutata nitorem:
Ejus ope Aonios tuti exspectiamur in hortos,
Trespiciamq' rosas felici carpimus ungue:
Ejus ope hæretico securi à schismate verbi
Semine salvifici dio conspergimus agrum
Pectoris, ambrosio pascentes corda cibatu:
Deniq' is é, magnus qui conservator Bonesti
Tecta hæc Alfsiadum clementi semp obumbrat
Præsidio, quo nunc, et quo venientibus annis
Profint permultis, et gignant comoda mille.
Ergo, o die DEUS, quo Te nunc carmine dicam
Queisve Tibi verbis laudum libamina solvam?
Non mihi si centum ora parens natura dedisset,
Milleg' facundæ penetrantia fulmina lingua,
Pro meritis æqua vestimenta refundere possem.
Interea Te, sume Pater, veneranter honoro,
Te veneror, flexo supplex Te poplite adoro:
Tutia perpetuè ut nostris des otia Musis
Atq' procul Martem nostris clementer ab oris
Trans mare Carpathium pellas, trans Tartarum nigri
Sic et Barbaries, sobolesq' impura Getarum
Caucaseas repetat turpi formidine portas!
Vivat sic sospes Leopoldus, vincat, et ipse
Floreat in Pylis per quam feliciter annos!
Nec minus in longam vivat Ruta-Insifer Hero:
Tempus, et Euboici transcendat pulvis annos!